

Erlend Loe

Kurt blir grusom

Jak se Kurt začal ošklivě chovat

Z Kurta se stává krut'as / Kurt se stává hrozným

Kurt zúri

Kurt surovcem

Když se druhý den ráno vzbudí, obejmou se a Kurt, říká, že je tu něco, nad čím přemýšlí.

Když se další den ráno vzbudí, nejdřív se pořádně obejmou. Pak Kurt prohlásí, že mu vrtá hlavou jedna věc.

Keď sa na druhý deň ráno zobudia, poriadne sa objímu a potom Kurt povie, že by rád niečo vedel.

Jen co se dalšího rána probudí, pořádně se obejmou, když v tom Kurt najednou špitne, že je tu něco, co mu nedá spát.

Keď sa na druhý deň ráno zobudia, navzájom sa poriadne objímu, a potom Kurt podotkne, že nad niečím premýšľa.

Když se druhý den ráno vzbudí, hezky se obejmou, a pak Kurt povídá, že má něco na srdci.

Tak povídej, říká Anne-Lise.

No prosím, vybídne ho Anne-Lise.

No... hovorí Anne-Lise.

„Ano, a co?“ vyzvídá Anne-Lise.

„Ano?“ zareaguje Anne-Lise.

Proč pro všechno na světě nechceš mít hodně peněz? zeptá se Kurt. Přece musí být mnohem lepší mít hodně peněz než mít jich málo.

Proč nechceš, propánakrále, být bohatá? zeptá se jí. Mít hodně peněz je přece o tolik lepší, než jich mít málo.

Proč by sis u všech svatých nepřála mít hodně peněz? zeptal se. Musí to být mnohem lepší mít hodně peněz než jich mít málo.

Prečo by si nechcela veľa peňazí? pýta sa. Mat' veľa peňazí je určite oveľa lepšie ako ich mat' málo.

To si nemyslím, odpovída Anne-Lise. Pokud má niekdo príliš mnoho peňaz, klidne se pak může stát, že zapomene být hodný, dodává ona.

To si nemyslím, odpoví Anne-Lise. Když má člověk spoustu peňaz, může se totiž lehce stát, že zapomene být hodný.

Nemyslím, hovorí Anne-Lise. Ak máš príliš veľa peňazí, ľahko sa môže stať, že zabudneš na láskavosť, hovorí.

„Ne, to si nemyslím.“ odvetí mu Anne-Lise. „Pokud máš peňaz až moc, můžeš snadno zapomenout na laskavost.“

Aha! zvolá Kurt. Nikdy bych přeci nezapomněl být hodný. Vždycky jsem byl hodný a nikdy taky nebudu nic jiného než hodný. To je přeci jasné.

Ha! vykřikne Kurt. Tak to já nezapomenu ani za nic. Vždycky jsem byl hodný, a nikdy nebudu jiný. To je v každém případě jasné jako facta.

„Ha!“ vyhrkne Kurt. „Nikdy v životě nezapomenu být hodný. Vždycky jsem hodný byl a nikdy nic jiného nebudu. To je přeci jasné.“

To teda! vykřikne Kurt. Nikdy v životě nezapomenu na to, že mám být hodný. Vždycky jsem hodný byl a nikdy nebudu nic jiného než hodný. To je každopádně úplně jisté.

Ha! zakričí Kurt. Ale ja nikdy nezabudnem byť láskavý, to ani za svet. Vždy som bol láskavý a nikdy nebudem ničím iným ako láskavým. To je isté.

„I když zbohatneš?“ zeptá se Anne-Lise.

I když budeš mít hodně peňaz? zeptá se Anne-Lise.

I kdybys zbohatl? vyzvídá Anne-Lise.

I kdybys dostal hodně peňaz? ptá se Anne-Lise.

„Nu dobrá,“ pronese Anne-Lise, „ale já slyšela o muži, který byl úplně normální, zrovna jako ty, a když pak zbohatnul, byl najednou strašný.“

No, když to říkáš, prohlásí Anne-Lise. Ale já jsem slyšela o jednom pánovi, který byl úplně normální, úplně jako ty, a když najednou dostal spoustu peňaz, začal se chovat hrozně.

No dobře, ale slyšela jsem o jednom chlapíkovi, který byl úplně obyčejný, tak jako ty. A jakmile přišel k velkým peňazům, stal se z něho mrzout.

No áno, hovorí Anne-Lise, ale počula som o jednom človeku, čo bol úplne obyčajný ako ty, a keď prišiel k veľa peniazom, začal zúriť.

Když to říkáš, povzdechne si Anne-Lise, ale já slyšela o jednom chlapíkovi, byl úplně normální, přesně jako ty, jenže jak zbohatl, stal se z něj postrach.

„Jak strašný?“ zeptá se Kurt.

Jak hrozně? zeptá se Kurt.

Jaký mrzout? ptá se Kurt.

Ako zúrit'? pýta sa Kurt.

Jaký postrach? chce vědět Kurt.

„Strašlivě strašný,“ odpoví Anne-Lise. „Prostě přestal být hodný a byl najednou na všechny zlý.“

Hrozně hrozně, odpoví Anne-Lise. Přestal být hodný a začal se ke všem chovat škaredě.

Velký mrzout, odpoví Anne-Lise. Přestal být hodný a na všechny byl zlý.

Veľmi zúrit', povie Anne-Lise. Prestal byť ku všetkým láskavý.

Stal se z něj moc zlý člověk, vysvětluje Anne-Lise. Přestal být hodný a ke všem se začal chovat ošklivě.

Kurt si namaže velkou svačinu a nasedne do náklad'áku.

A tak si Kurt udělá svačinu a nasedne do nákladního vozíku.

Kurt si pak namaže velkou svačinu a posadí se do dodávky.

Potom si Kurt namasluje velký chleba a posadí sa do auta.

Tak si Kurt nachystal svačinu a sedl za volant.

Gaute Heivoll

Svalene under isen

Další den šel Jon, zatímco byl táta v kuchyni a vařil večeři, do dřevníku.

Následujícího dne šel Jon ve do dřevníků, zatímco táta byl v kuchyni a připravoval večeři.

Další den, zatímco tatínek v kuchyni připravoval večeři, se Jenda vydal do dřevníku.

Následující den šel John do kůlny, zatímco otec vevnitř vařil oběd.

Další den šel Jon, mezitím co byl tatínek v kuchyni a připravoval oběd, ven do dřevníku.

Ze špalku uvolnil velkou sekeru a pak se rozběhl do lesa.

Uvolnil velkou sekyru ze špalku a běžel do lesa.

Vytáhl ze špalku velkou sekeru a pak uháněl do lesa.

Vyprostil/vytáhl tu velkou sekeru ze špalku na dříví a běžel hluboko do lesa.

Ze špalku na sekání dřeva uvolnil velkou sekeru a odběhl s ní směrem do lesa.

Byla taková zima, že i smrky stály tiše jako myšky a kolem sebe pevně složily své větve.

Byla taková zima, že samotné smrky stály bez slyšně a ----- dobře okolo sebe.

Byla taková zima, že i smrky stály tiše jako myšky, pořádně zabalené do svých větví.

Bylo takové chladno, že smrky stály nehybně, obklopeny pouze větvemi kolem sebe.

Když se dostal až k vodě, dřep si a opatrně začal sekat do ledu.

Když došel až k vodě, posadil se a začal opatrně sekat do ledu.

Když dorazil k vodě, dřep si a začal do ledu sekat.

Ostrou ocelí tvořil malé, bílé hvězdy a nakreslil s ní půlměsíc. Když byl hotov, zvedl se a poodešel o pár kroků dál.

Ostrou čepelí dělal malé bílé hvězdy a půlměsíce a když byl hotový zvedl se odstoupil o pár kroků dál.

Za pomoci ostré oceli na něm vyrobil malé bílé hvězdičky a půlměsíc. Když s tím byl hotov, zvedl se a udělal pár kroků vpřed.

Vytvořil malé hvězdičky, a namaloval také půlměsíc s ostrými konci, a když byl hotový, vstal a vydal se (nějak?) nazpátek.

Vysekal do něj malé, bílé hvězdy, ostřím sekery namaloval půlměsíc a když byl hotový, zvedl se a popošel kousek na led.

Nepřemýšlel nad tím, že udělá právě to. Myslel si, že je to možná moc brzo a v jednu chvíli měl pocit, že na něj volá táta.

Nemyslel si, že měl udělat právě tohle, myslel si, že na to bylo možná trochu moc brzo a na chvíli si myslel, že slyšel tátu, jak na něj volá.

Tohle vlastně neměl původně v úmyslu, možná ještě bylo moc brzo na chození po ledu, a v jednom okamžiku se mu zdálo, že slyší tatínkovo volání.

Nějak nad tím, jestli to má udělat nepřemýšlel, myslel si, že bylo možná příliš brzo, chvíli si myslel, že slyšel otce, jak na něj volá.

Když došel k jezeru, sedl si na bobek a opatrně začal sekat do ledu. Chodit po ledu původně neplánoval, věděl, že je na to asi ještě brzo, a chvíli měl taky pocit, že slyšel, jak na něj tatínek volá.

„Ahoj,“ ozval se najednou nějaký hlas.

Jon se otočil tak prudce, že skoro uklouzl a spadl. Na kraji lesa stála dívka s tlustými vlněnými palčáky a dívala se na něj.

„Kdo jsi?“ zeptal se Jon.

„Line,“ odpověděla dívka.

„Podívej,“ řekl Jon a opatrně šel směrem ke břehu.

„Dneska je led dostatečně silný.“

- Ahoj, ozvalo se najednou.

Jenda se otočil tak prudce, že div neuklouzl a nespadl. Na okraji lesa stála nějaká dívka s velkými vlněnými palčáky a pozorovala ho.

- Kdo jsi? zeptal se Jenda.

- Jmenuju se Lenka, odpověděla.

- Podívej, řekl Jenda a opatrně se vydal směrem ke břehu.

- Led je dneska dost pevný.

- To dobře vím, ujistila ho Lenka.

–Ahoj, ozval sa zrazu hlas.

Jon sa skoro pošmykol a spadol. Na kraji lesa stálo dievča s veľkými vlnenými palčiakmi a dívalo sa na neho.

–Kto si? Opýtal sa Jon.

–Line, odpovedalo dievča.

–Vidíš, povedal Jon a opatrne odkráčal smerom na breh.

–Dnes je ľad dostatočne silný.

–To dobre viem, odpovedala Line.

„Ahoj,“ ozval se najednou hlas.

Jon sebou trhnul tak, že málem uklouzl a spadnul. Na kraji lesa stála dívka ve velkých vlněných rukavicích a dívala se na něj.

„Kdo jsi?“ zeptal se Jon.

„Line,“ odpověděla dívka.

„Víš,“ zamumlal Jon a odebral se směrem k břehu, „Dnes je led dost pevný.“

„Já vím,“ odvětila Line.

- „Ahoj, řekl najednou nějaký hlas.“
Jon se prudce otočil, až z toho málem spadl a uklouzl. Dívka s velkými pletenými palčáky stála na okraji lesa a pozorovala ho.
- „Kdo jsi?“ zeptal se Jon.
- „Line“ odpověděla dívka.
- „Vidíš“ odvětil Jon a opatrně popošel ke břehu.
- „Dneska je led silný dost.“
- „To moc dobře vím“ odpověděla Line.

Zdálo se mu, jako by mu z břicha nahoru stoupaly stříbrné bubliny.

A pomyslel na bubliny stříbra (?), které stoupaly až z jeho břicha.

Myslel na stříbřité bubliny, co před ním stoupaly a vycházely mu až z břicha.

A vzpomněl si na stříbrné bublinky, které stoupaly a stoupaly až vystoupaly celou cestu z břicha nahoru.

Pomyslel na to ako mu motýle v bruchu stúpajú nahor.

Myslel na ten podivný pocit v břiše, malé bublinky v břiše, které stoupaly vzhůru z jeho žaludku.

A myslel na strieborné bubliny ktoré mu zo žalúdka stúpali a stúpali až úplne hore.

Myslel na stříbrné bublinky, které putovaly tu dlouhou cestu až z žaludku.

A myslel na stříbrné bubliny, které mu stoupaly ze žaludku.

A myslel na bubliny stříbra, které z břicha stoupaly a stoupaly až úplně nahoru.